

'Eeuwige' mais

Wie een fietstochtje maakt door het Brabantse platteland krijgt af en toe de indruk dat veel boeren vergeten zijn hoe het is om iets anders te telen dan mais. Jaar in jaar uit verschijnt deze tot wel 2 meter hoge plant op steeds dezelfde percelen. De plant kan (en mag) grote hoeveelheden drijfmest hebben en dat heeft haar in milieukringen de weinig vlijende bijnaam 'recht opgroeiende stront' opgeleverd.

Mais komt oorspronkelijk uit Midden-Amerika en werd daar duizenden jaren geleden al veredeld tot een voedzaam gewas dat in dichtbevolkte gebieden de grote beschavingen als die van Maya's, Inca's en Azteken van voedsel voorzag.

Columbus die in 1492 Amerika ontdekte heeft het plantje meegebracht naar Spanje, waar het meteen goed gedijde.

De mais die ons landschap een wat eentonig karakter verleend is snijmais, ingekuuld bestemd als (winter)voer in de rundveehouderij. Snijmais werd in Nederland geïntroduceerd in de jaren vijftig en heeft vooral na 1970 met de intensivering van de veehouderij een enorme vlucht genomen. Bedroeg de oppervlakte aan snijmais in Nederland in 1970 nog zo'n 6.400 ha., nu zijn dat er ruim 200.000.

Om te voorkomen dat de in drijfmest voorkomende stikstof en fosfaten die niet opgenomen worden door de plant te veel in het oppervlakte en grondwater terecht komen moet de mais voor 1 oktober geoogst worden, zodat een nagewas deze stoffen nog kan opnemen. Het zal duidelijk zijn dat veel alsnog uitspoelt en daarmee de bodem en het grondwater vermist

De voorgenomen reductie van de veestapel gaat ongetwijfeld in de toekomst een positief effect hebben op het aanzien en de biodiversiteit van het Brabantse platteland.

Tekst en foto: Lambert Winkelmolen

Vragen, opmerkingen: <https://stichtingnieuwewarande.nl>